

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خاندان فضل و تقوا

هادی نجفی

دوست دانشمندم جناب آقای دکتر حسین مسجدی استاد محترم دانشگاه اصفهان - دامت برکاته - درخواست کردند مقاله‌ای را پیرامون مرحوم آقای دکتر سید محمدباقر کتابی - رحمة الله علیه - به جهت درج در یادنامه اولین سالگرد ارتحال آن مرحوم بنویسم. از آنجا که اطاعت از این امر لازم بود این مقال را به پیشگاه آن رادمرد سفر کرده تقدیم می‌دارم.

پس از حمد الهی و درود و سلام بر خاتم پیامبران محمد مصطفی و اهل بیت پاکش. از طفولیت با نام آقای دکتر سید محمدباقر کتابی (۱۳۴۱-۱۴۳۹ق) = (۱۳۰۲-۱۳۹۷ش) به دو جهت آشنا بودم.

اول: به خاطر قرابت و خویشاوندی. چون آن مرحوم نواده‌ی دختری مرحوم آية الله العظمی حاج شیخ محمدعلی نجفی - قدس سره - (۱۲۷۱ - ۱۳۱۸ق) بود و به همین جهت از عموزادگان ما محسوب می‌شد.

دوم: آن مرحوم همکار مرحوم پدرم در تدریس در مدارس اصفهان بود. و در موارد متعددی نام و یاد و ذکر خیرش بر زبان پدرم جاری می‌شد.

کم‌کم که بزرگ‌تر شدم از نام آن مرحوم گذشتم و با او بیشتر آشنا شدم. آنچه من در طول معاشرت بیش از سه دهه با مرحوم دکتر سید محمدباقر کتابی - رحمة الله علیه - داشتم، می‌توانم آن استاد را چنین وصف کنم:

در علم و دانش و ادبیات فارسی استاد تمام و سرآمد اقران بود. در تحقیق و دقت نظر و بررسی مسائل علمی نیز بر دیگران برتری داشت. به جهت این که اساتید نامداری را در حوزه‌ی علمیه همچون حضرات آیات: آقا میرزا هاشم خوانساری و برادرش آقا جمال، شیخ هبة الله هرنندی، میرزا علی آقا شیرازی (م ۱۳۷۵ق)، حاج آقا رحیم ارباب (متوفای عید غدیر ۱۳۹۶ق)، حاج شیخ محمدباقر الفت (متوفای ۱۴ مرداد ۱۳۴۳ش) (عموزاده‌ی مادرش)، ملا حسینعلی صدیقین (م ۱۳۶۸ق)، حاج سید عبدالحسین طیب (۱۳۱۲-۱۴۱۲ق)، حاج آقا حسین خادمی (م ۱۳۶۳ش)، سید محمود طالقانی (م ۱۹ شهریور ۱۳۵۸ش) و دایی‌اش حاج شیخ مهدی نجفی مسجدشاهی^۱ (م ۱۳۹۳ق) درک کرده بود. البته نزد سه نفر اول رسماً درس خوانده و از بقیه کسب فیض نموده بود.

و در دانشگاه نیز نزد اساتید بزرگی چون آقایان: سید محمد مشکاة، محمود شهابی، دکتر حسن امامی، دکتر شایگان و سنگلجی بهره برد تا خود عالمی نامدار شد.

آثار علمی‌اش خود گواه بر رتبه و جایگاه دانش اوست. از آن جمله:

۱. شرح حال خودنوشت این مرد بزرگ را در مقدمات کتاب ترجمه *إرشاد الأذهان إلى أحكام الإيمان*، ص ۵۸-۵۲ ببینید.

۱- *المفتاح لکنوزِ نهج البلاغه* یا *کلید گشایش نهج البلاغه* (تفسیری بر تمام مفردات و لغات و ترکیبات و برخی از جمله‌های دشوار کتاب مقدس نهج البلاغه و شواهدی از آنها در جمله‌هایی از نهج البلاغه) که در سال ۱۳۹۴ش توسط انتشارات کانون پژوهش در اصفهان و در ۸۹۰ صفحه به ترتیب حروف معجم به چاپ رسید.

۲- *رجال اصفهان* (در علم و عرفان و ادب و هنر) شامل: رجال فقه و اصول و حدیث و تفسیر و رجال حکمت و فلسفه و عرفان و تصوف، که جلد اول آن در پاییز ۱۳۷۵ در ۵۰۰۰ نسخه توسط انتشارات گلها در اصفهان به چاپ رسید. این کتاب پایان‌نامه‌ی دکترای ایشان در رشته‌ی الهیات و معارف اسلامی است.

۳- *رساله‌ی استدلالی در عقد فضولی* که پایان‌نامه‌ی کارشناسی (لیسانس) ایشان در رشته‌ی حقوق قضایی است.

۴- کتاب *فقه* برای دبیرستان‌ها با همکاری جمعی از دبیران در ۵ جلد.

۵- سه جلد *آموزش زبان عربی* با عده‌ای از دبیران.

۶- *ادبیات و آیین نگارش* برای مدرسه عالی بهداشت.

۷- *تاریخ مختصر فلسفه و معارف اسلامی* برای دانشجویان دانشکده ادبیات.

۸- *سخنی از شعر و نظم و نثر در ادب فارسی*.

۹- *منتخبی از نظم و نثر و تاریخ ادبیات* برای دانش‌سرا

۱۰- *دروس شرح نهج البلاغه*.

ایشان تقی‌د خاصی به ترجمه و شرح و تفسیر نهج البلاغه داشتند و در کلاس‌های خصوصی برای تعدادی دانش‌پژوهان به این امر اقدام می‌کرد که نوار صوتی بسیاری از این جلسات موجود و برخی از آنها نیز پیاده شده و توسط آن مرحوم تصحیح گردیده است.

۱۱- *دروس شرح مثنوی*.

استاد به مثنوی معنوی نیز ارادت ویژه‌ای داشت و در جلسات خصوصی نیز برای علاقه‌مندان آن را شرح و بررسی و نقد می‌کرد. ظاهراً صوت برخی از این جلسات موجود می‌باشد که اگر پیاده شود مجلداتی را تشکیل می‌دهد.

۱۲- شرکت در تصحیح کتاب *وافی فیض کاشانی* چاپ اصفهان با چند نفر از فضلا.

دو نسخه خطی از ترجمه کتاب *إرشاد الأذهان إلی أحكام الإیمان* که هر دو در یک مجلد صحافی شده بود و یکی نسخه خط مترجم دایی ایشان یعنی مرحوم آیه‌الله حاج شیخ مهدی نجفی مسجدشاهی که در سن ۱۸ سالگی کتاب علامه حلی را به دستور پدرش به فارسی ترجمه کرده بود، و دیگری استنساخی ناتمام از آن، در اختیار استاد کتابی بود که خودشان از وجود این کتاب اینجانب را مطلع فرمودند و پس از درخواست حقیر به جهت تهیه تصویر نسخه‌ای از آن، نسخه‌ی خطی را سخاوتمندانه در اختیارم گذاردند و پس از اینکه تصمیم بر آن شد که کتاب را چاپ و منتشر کنم اصل نسخه خطی کتاب را بیش از دو سال که مراحل تصحیح و تحقیق

کتاب به درازا کشید در اختیارم گذاشتند و از این لطف بی‌دریغ در مقدمه آن کتاب^۲. قدردانی و سپاسگزاری شده و کتاب با تصحیح و تحقیق حجتی الاسلام آقایان شیخ مهدی باقری سیانی و شیخ محمود نعمتی توسط انجمن آثار و مفاخر فرهنگی در سال ۱۳۹۰ش در تهران به چاپ رسید و مورد توجه اهل فن خصوصاً دانشجویان رشته فقه و حقوق قرار گرفت.

استاد کتابی در سن ۹۵ سالگی پس از طی یک بیماری کوتاه چند ماهه در روز شهادت باب الحوائج امام موسی بن جعفر - علیه السلام - ۲۵ ماه رجب ۱۴۳۹ پنجشنبه ۲۳ فروردین ۱۳۹۷ جان به جان آفرین تسلیم نمود و در فردای آن روز جمعه ۲۴ فروردین ماه پس از اقامه نماز بر کالبد شریفش توسط اینجانب با تشییعی شایسته از حیث کیفیت در باغ رضوان اصفهان، قطعه ۳۳، بلوک ۸، ردیف ۱۶، شماره ۲ در کنار برادرش استاد سید محمدتقی کتابی که یک سال قبل از او از دنیا رفته بود و دیگر افراد از خاندانش در خاک آرمید. - رضوان الله علیه -

شرح حال خودنوشت دکتر سید محمدباقر کتابی را می‌توانید در «مجله آیین فرزاندگی» و همچنین شرح حالش را به‌طور استقلال می‌توانید در کتاب‌های: *اعلام اصفهان*^۳، *احوال و آثار شیخ محمدتقی رازی نجفی اصفهانی و خاندانش*^۴ و *مشاهیر خاندان صدر*^۵ بیابید.

این استاد فرشته‌خوی که به حق می‌توان او را انسان به معنای حقیقی کلمه نامید، گلی است که در گلزار خاندان کتابی که «از سلسله‌ی سادات اصیل و صحیح‌النسب اصفهان می‌باشند و عموماً به علم و فضل و دانش و زهد و تقوا شهرت داشته و دارند»^۶ روپیده است.

به عبارت دیگر: «سادات کتابی اصفهان از سلسله سادات محترم و معزز اصفهان که عموماً به فضل و دیانت و تقوی و امانت شهرت دارند و عده زیادی از علماء و فضلاء و مدرسین از این سلسله جلیله برخاسته‌اند، نسب آنان به جناب حسن الافطس ابن علی الأصغر ابن الإمام علی بن الحسین - علیه السلام - منتهی می‌شود»^۷.

از این رو شایسته است چند جمله نیز در شرح حال خاندانش بنگاریم:

مادرش: بانو زهرا بیگم نجفی دختر آیه‌الله العظمی حاج شیخ محمدعلی نجفی اصفهانی^۸ - قدس سره - می‌باشد.

۲. *إرشاد الأذهان إلى أحكام الإيمان* / مقدمات، ص ۴۲.

۳. *اعلام اصفهان*، ج ۲، ص ۱۰۲ از سید مصلح‌الدین مهدوی.

۴. *احوال و آثار شیخ محمدتقی رازی نجفی اصفهانی و خاندانش*، ص ۵۷۸، تألیف: رحیم قاسمی.

۵. *مشاهیر خاندان صدر*، ج ۱۸، ص ۱۶۲، تألیف: دکتر محسن کمالیان.

۶. *تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر*، ج ۳، ص ۲۲۹؛ *بیان المفاخر*، ج ۲، ص ۱۶۴. هر دو از علامه‌ی محقق مرحوم سید مصلح‌الدین مهدوی - رحمة الله علیه - .

۷. *بیان المفاخر*، ج ۱، ص ۳۲۷.

۸. شرح حال این عالم ربانی را به قلم فرزندش آیه‌الله حاج شیخ مهدی نجفی مسجدشاهی در مقدمات کتاب *ترجمه إرشاد الأذهان إلى أحكام الإيمان*، ص ۵۱-۴۶ ببینید.

پدرش: سید محمدصادق کتابی « از پارسایان و زهاد و نیک‌نامان حقیقی عصر خود بوده. چهره نورانی او، مشی و رفتار او و علم و عمل و تقوایش مصداق حدیث: «مَنْ يَذْكُرْ كَمِ اللَّهِ رُوِيَتْهُ وَيَزِيدُكُمْ فِي الْعِلْمِ مِنْطَقَهُ»^۹ جلوه می‌نمود.

ثبات قدم او در دین و استواریش در ایمان، ضرب المثل خاص و عام و به‌ویژه جامعه روحانیت اصفهان بود... .

با وجودی که در زمره روحانیت بوده و علمای معروف اصفهان او را دعوت به امامت در مسجدهای بزرگ می‌نموده‌اند. تقوای او مانع می‌شد که مبدا به دنیای خلوص او خللی راه یابد. وفاتش روز سه‌شنبه ۲۲ صفر سال ۱۴۰۱ قمری مطابق ۱۳۵۹/۱۰/۹ اتفاق افتاد و در صحن مقدس حضرت رضا - علیه السلام - که آرزویش بوده مدفون گردید - رحمه الله علیه -^{۱۰}.

مرحوم علامه سید مصلح‌الدین مهدوی - رحمة الله علیه - در موردش گوید: «بعد از سال ۱۳۱۵ق در اصفهان متولد گردیده و در نزد علما این شهر تحصیل نموده عالمی عامل و عابدی زاهد و دائم‌الذکر و مواظب مستحبات و نوافل در نزد عموم طبقات بالاخص علماء و دانشمندان و مؤمنین محترم و معزز بود عالمی خلیق و مهربان و دور از ریا و تظاهر.

در شب سه‌شنبه ۲۲ ماه صفر المظفر سال ۱۴۰۱ق پس از یک عمر عبادت در اصفهان وفات یافته و مراسم تغسیل و تکفین در منزل انجام یافته مرحوم آیه‌الله حاج آقا حسین خادمی بر جنازه نماز خوانده سپس به مشهد مقدس انتقال یافته و در آن ارض مقدس به خاک سپرده شد»^{۱۱}.

پدر پدرش: حاج میرزا محمدتقی کتابفروش «عالم فاضل»^{۱۲} «جلیل»^{۱۳}، داماد مرحوم آیه‌الله حاج سید محمدجعفر موسوی شفتی بیدآبادی (دایی خود) ابن آیه‌الله العظمی سید محمدباقر معروف به حجة الاسلام شفتی (م ۱۲۶۰ق).

جد پدرش: حاج میرزا محمدصادق حسینی اصفهانی معروف به کتابفروش، شاگرد و داماد آیه‌الله العظمی سید محمدباقر حجة الاسلام شفتی است. «از جمله فقهای ممتازین بوده، و در نزد علمای این شهر به علم و عمل و فقاہت شهرت داشته»^{۱۴} در محله خواجه سکونت داشته، و عمر خویش را به تحصیل و تدریس و مطالعه و تألیف گذرانیده. سطوح فقه تدریس می‌نموده، و عده کثیری در خدمت ایشان تحصیل نموده‌اند. کتب و رسائلی در فقه نوشته‌اند، شرحی بر شرایع دارد.

۹. الکافی، ج ۱، ص ۳۹.

۱۰. «مردی از قبیله عالمان دین» به نقل از مجله آیین فرزانی، ۱۳۷۱، اداره کل آموزش و پرورش استان اصفهان «ستاد بزرگداشت مقام معلم»، صص ۷۸-۸۳.

۱۱. تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر، ج ۳، ص ۲۲۸.

۱۲. بیان المفآخر، ج ۲، ص ۱۶۳.

۱۳. تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر، ج ۳، ص ۲۲۸.

۱۴. رجال اصفهان، ص ۶۲.

در حدود ۱۲۱۰ متولد، و در پنج‌شنبه ۱۲ شعبان ۱۳۰۴ وفات یافته، در بقعه‌ای مخصوص جنب تکیه میرزا رفیعا مدفون گردید که فعلاً جزو اراضی فرودگاه [سابق اصفهان] می‌باشد»^{۱۵}.

لازم به یادآوری است که تکیه و بقعه سادات کتابی معروف به کتابفروش و در روزگار پهلوی به بهانه احداث فرودگاه سابق اصفهان تخریب شد و از بین رفت.

سید علی جناب در موردش گوید: «علاوه بر علمای اصفهان، نزد صاحب جواهر و غیره نیز استفاده کرده بود. فروع فقهیه را خوب حاضر داشت، درس شرح لمعه او را که صورتاً سطح بود و حقیقتاً خارجی پرتحقیق بود، بیشتر از علما به میمنت درک می‌کردند، حالت وارستگی داشت که بستگان او حتی پسرانش که وضعیت اعیانیت داشتند او را مورد ملامت قرار می‌دادند. ولی در او تأثیر نمی‌نمود و می‌گفت و می‌گریست که امیرمؤمنان - علیه السلام - در بازارها با کلمه «طرقوا امیرکم» راه خود را باز می‌کرد، دیگر چه جای به خود بستن مقامی برای کسی باقی می‌ماند. مواظبت به تهجد او، نه تنها به بستگانش سرایت داشت، بلکه همسایگان او هم در زمان حیات او شب بیدار شده بودند. زوجه او دختر سید رشتی [حجة الاسلام شفتی] نیز در مکارم اخلاق از دو طرف کسب کمال نموده بود و حقیقتاً از میانه یک محیطی مانند زن‌های اصفهان، پیدایش چنین زنی بسیار غریب بود. در سال هزار و سیصد و سه وفات کرد»^{۱۶}.

مرحوم دکتر کتابی در مورد این جدش گوید: «جد دیگر پدرم، مرحوم علامه محقق و فقیه عالیقدر میرمحمدصادق کتابفروش از فقهای مبرز قرن سیزدهم قمری که تحقیقات عمیق فقهی او در رساله بزرگی فراهم آمده است. وی داماد سید حجه الاسلام شفتی مذکور است. در عصر او کمتر فقهی در اصفهان به پایه و مایه علمی او بوده است و شاگردان ممتازی در حلقه درس او حضور می‌یافتند. از جمله: مرحوم آخوند عبدالکریم جزئی معروف، متوفای ۱۳۳۹ قمری»^{۱۷}.

میرمحمدصادق کتابفروش شرحی بر کتاب *شرایع الاسلام محقق حلی* در فقه جعفری دارد که در تاریخ ۱۲۳۵ ق یعنی در حدود ۲۰ و چند سالگی شروع به تألیف آن نموده است. «نسخه [خطی] این کتاب یکی مسوده و دیگری میبضه هر دو به خط مؤلف بزرگوار در کتابخانه فاضل ارجمند مرحوم آقا میرزا ابوالحسن کتابی (متوفی در شعبان ۱۳۹۸) فرزند آقا سید محمدجواد (متوفی ۱۸ رمضان ۱۳۳۸) فرزند میرمحمدصادق صاحب عنوان موجود بوده است»^{۱۸}.

پدر جد پدرش: «میر سید محمد بن سید محمدعلی بن هادی افضسی حسینی نیز عالم و زاهد بوده، و بسیار پیر و معمر شده، و در اصفهان سطوح فقه تدریس می‌نموده، پس از فوت در همین بقعه [بقعه فرزندش میرمحمدصادق جنب تکیه میرزا رفیعا] مدفون گردیده است. فرزندانش در اصفهان ساکن، و عموماً اهل فضل و

۱۵. دانشمندان و بزرگان اصفهان، ج ۲، ص ۷۲۰.

۱۶. رجال و مشاهیر اصفهان، ص ۴۴۳.

۱۷. «مردی از قبیله عالمان دین» به نقل از مجله آیین فرزانی، ۱۳۷۱، اداره کل آموزش و پرورش استان اصفهان «ستاد بزرگداشت مقام معلم»، صص ۸۳-۷۸.

۱۸. بیان المفخر، ج ۱، ص ۳۲۷، به نقل از الذریعة إلی تصانیف الشیعة، ج ۱۳، ص ۳۲۴.

کمال می‌باشند.

دیگر از معروفین این خاندان: مرحوم میرمحمدحسین کتابفروش فرزند میرعلی‌نقی است که از علما و فضلا بوده، و در ۱۳۴۱ وفات یافته، جنب بقعه نام برده مدفون شده است»^{۱۹}.

مرحوم ملا عبدالکریم گزی در مورد میرمحمدصادق کتابفروش و پدرش گوید: «اما سید محمد از علماء و فضلاء اصفهان و بسیار معمر شده بود و مرحوم آقا میرمحمدصادق از جمله فقهاء ممتازین اصفهان بودند و نزد علماء اصفهان به فقاہت معروف بودند و مرد گوشه‌گیر و مشغول تحصیل و مطالعه و تدریس و اهل تهجد و عبادت بودند شاگردان ایشان در اصفهان فعلاً بسیارند. حقیر نیز در زمان سطح خواندن مدتی شرح لمعه خدمت ایشان می‌خواندم و نوشته‌جات خوب متفرقه در فقه دارند»^{۲۰}.

از این خاندان بزرگان دیگری نیز برخاسته‌اند، که فقط به نام برخی از آنها اشاره می‌کنم:

۱- میرمحمدحسین ابن میرعلی‌نقی حسینی کتابفروش (م ۱۳۴۱ق).

۲- سید محمدرضا کتابفروش، عالم جلیل در اوایل قرن ۱۴ هجری می‌زیسته است.

۳- سید محمدجواد کتابی (متوفای ۱۸ رمضان ۱۳۳۸ق) ابن سید محمدصادق مذکور در این مقال از شاگردان آية الله العظمی حاج شیخ محمدباقر نجفی (۱۲۳۵-۱۳۰۱ق). وی داماد حاج سید محمدباقر شفتی ثانی بوده و از ریاست و شهرت دوری می‌کرده و در انزوا می‌زیسته و عالمی زاهد به‌شمار می‌آمده است.

۴- سید ابوالحسن کتابی^{۲۱} (ح ۱۳۱۲-۱۳۹۸ق) فرزند سید محمدجواد.

۵- سید هلال‌الدین (متوفای ۱۰ ذی الحجه ۱۳۶۵ق) فرزند آقامیرزا علیرضا فرزند حاج میرمحمدصادق مذکور، سید هلال‌الدین داماد مرحوم آية الله العظمی حاج شیخ محمدعلی نجفی معروف به ثقة‌الاسلام می‌باشد، یعنی با پدر مرحوم استاد محمدباقر کتابی باجناق است.

۶- استاد حاج سید بدرالدین کتابی^{۲۲} (۱۳۳۰-۱۴۰۷ق) متخلص به «امید» فرزند سید هلال‌الدین.

۷- استاد دکتر احمد کتابی فرزند استاد بدرالدین کتابی که از دانشمندان و ادیبان معاصر و اساتید بزرگ دانشگاه می‌باشند. خداوند بر طول عمر و عزتشان بیفزاید.

پایان این مقال را زینت می‌دهم با تصویر دو دستخط از مرحوم استاد دکتر سید محمدباقر کتابی که بر روی دو کتاب از تألیفاتشان به جهت حقیر و مرحوم پدرم - رحمة الله علیه - مرقوم فرموده‌اند.

پیش از ظهر دوشنبه ۱۴ محرم الحرام ۱۴۴۰ برابر ۲ مهرماه ۱۳۹۷ در کتابخانه عمومی مرحوم پدرم قلمی

گردید.

والحمد لله أولاً و آخراً و ظاهراً و باطناً و صلى الله عليه محمد وآله الطيبين الطاهرين المعصومين.

۱۹. دانشمندان و بزرگان اصفهان، ج ۲، ص ۷۲۱.

۲۰. تذکرة القبور، ص ۴۳؛ رجال اصفهان، ص ۶۲.

۲۱. شرح حالش را در دانشنامه تخت فولاد اصفهان، ج ۳، ص ۵۰۸ ببینید.

۲۲. شرح حال وی را در کتاب تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر، ج ۳، ص ۲۰۲ ببینید.

۱۰۰۱۱
۹۱۵۱۹

به حضرت شریف آریه الله حضرت
آقا حاج آقا غیاث الدین ^{مخفی}
تقدیم می گردد
تیرماه ۷۸ هجری قمری

هادی نحصن

تقدیم

به محضر مبارک حضرت آیت الله حاج آقا

دامت برکاته

سید محمد باقر کلبنجی

تَأْتَسْتُ وَقْفُ ۱۴۲۰ هـ
مکتبہ ایتہ اللہیاء النجفیہ
ایران - اصفہان - مسجد نو بار

کتابخانه آیت الله... نجفی

شماره ثبت ۱۳۷۱

تاریخ ثبت ۹۶، ۷، ۵

پیام تسلیت استاد حوزه علمیه اصفهان
حضرت آیه الله حاج شیخ هادی نجفی - دام ظلّه -

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

افسوس که افسانه سرایان همه خفتند اندوه که اندوهگساران همه رفتند
استاد عظیم الشان آقای دکتر سید محمدباقر کتابی - طاب ثراه - به جوار رحمت
حق پیوست و همه دوستدارانش در غم فراقش مویه می کنند.
او استاد مسلم ادب و تاریخ و شارح بزرگ نهج البلاغه شریف و از یادگاران اساتید
بزرگی چون فقیه پارسای اصفهان مرحوم حاج آقا رحیم ارباب - قدس سره - و نواده
دختری مرحوم آیه الله العظمی حاج شیخ محمدعلی نجفی معروف به ثقة الاسلام - قدس
سره - و در بسیاری از امور از دایی بزرگوارش مرحوم آیه الله حاج شیخ مهدی نجفی
- طاب ثراه - الگو گرفته بود.
اینجانب این فقدان بزرگ را به جامعه اندیشمندان و متفکران دینی و بازماندگان و
خانواده محترمشان تسلیت عرض نموده دوام عمر و عزتشان را به همراه غفران و رضوان
الهی برای آن اندیشمند فقید از ذات ربوبی مسألت می نمایم.
عاش سعیدا ومات سعیدا
بهشت و روضه رضوان گوارای وجودش باد بمحمد و آله علیهم السلام.

اصفهان - هادی نجفی
۱۳۹۷/۱/۲۳